

TEZA:

Nie da się pogodzić z zasadą szacunku i lojalności wobec organów samorządu radcowskiego wysłanie informacji o nieobecności na rozprawie przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym na około pół godziny przed rozpoczęciem rozprawy w sytuacji, gdy obecność ta była obowiązkowa. Nic nie stało na przeszkodzie, aby obwiniony radca prawny wysłał informację wcześniej, tym bardziej, że o terminie rozprawy przed sądem powszechnym, czym usprawiedliwiał swoją nieobecność, wiedział od półtora miesiąca przed terminem rozprawy przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym.

WO-38/23**ORZECZENIE**

z dnia 9 sierpnia 2023 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: S WSD Krzysztof Górecki**Sędziowie:** S WSD Leszek Krupa (sprawozdawca)

S WSD Rafał Rybnik

Protokolant: Barbara Sarnowska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Anny Kończyk,

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2023 roku oraz 9 sierpnia 2023 r. w Warszawie na rozprawie,

sprawy radcy prawnego W. P., wpisanego na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych, numer wpisu (...),

obwinionego o to, że:

1) w dniu 25 stycznia 2022r. w (...) z naruszeniem godności zawodu oraz naruszeniem obowiązku zachowania szacunku dla organów samorządu usprawiedliwił swoją nieobecność na rozprawie, która odbywała się przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w sprawie o sygn. akt WO 191/20 od godz. 13:00 w ten sposób, że w dniu rozprawy o godz. 12:24, tj. na dwadzieścia sześć minut przed rozpoczęciem rozprawy, przesłał do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie maila zawierającego dwie informacje: pierwszą informację o tym, że radca prawny W. P. nie może uczestniczyć w rozprawie z uwagi na konieczność osobistego udziału w rozprawie przed Sądem Okręgowy w sprawie o sygn. akt I RC 1254/19 i drugą nieprawdziwą informację o tym że, radca prawny M.K. (drugi obwiniony w sprawie o sygn.

akt WO 191/20), nie może uczestniczyć w rozprawie z uwagi na konieczność osobistego udziału w rozprawie przed Sądem Okręgowym w sprawie o sygn. akt X GC 707/19, podczas gdy radca prawny M.K. nie brał udziału w rozprawie przed Sądem Okręgowym w dniu 25 stycznia 2022 r. w sprawie o sygn. akt X GC 707/19, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. w zw. z art. 11 ust. 1, art. 61 ust. 1 i art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

2) w dniu 20 kwietnia 2022 r. w (...) z naruszeniem godności zawodu oraz naruszeniem obowiązku zachowania szacunku dla organów samorządu usprawiedliwił swoją nieobecność na rozprawie, która odbywała się przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w sprawie o sygn. akt WO 191/20 od godz. 13:30 w ten sposób, że w dniu rozprawy o godz. 10:10, tj. na dwie godziny i dwadzieścia minut przed rozpoczęciem rozprawy, przesłał do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie maila z załącznikiem w postaci pisma z dnia 20 kwietnia 2022 r., w którym poinformował, że nie może uczestniczyć w rozprawie z uwagi na „konieczność osobistego świadczenia pomocy prawnej w Urzędzie Gminy (...)” nie wskazując przy tym żadnych szczegółów umożliwiających weryfikację podanej informacji, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. w zw. z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. w zw. z art. 11 ust. 1, art. 61 ust. 1 i art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

3) w dniu 1 sierpnia 2022 r. w (...) z naruszeniem godności zawodu oraz z naruszeniem obowiązku zachowania szacunku dla organów samorządu usprawiedliwił swoją nieobecność na rozprawie, która odbyła się przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w sprawie o sygn. akt WO 191/20 od godz. 14:30 w ten sposób, że przesłał do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie pismo z dnia 27 lipca 2022 r., które wpłynęło do Krajowej Izby Radców Prawnych w dniu 3 sierpnia 2022 r., w którym wskazał nieprawdziwą informację, że nie może stawić się na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2022 r., „z uwagi na konieczność osobistego świadczenia zastępstwa procesowego na rozprawie przed Sądem Okręgowym I Wydział Cywilny o godz. 9.00, w sprawie o ustalenie nieważności umowy i zapłatę (sygn. akt I C 829/21)”, podczas gdy w sprawie przed Sądem Okręgowym o sygn. akt I C 829/21 jedyny termin rozprawy nie był wyznaczony na dzień 1 sierpnia 2022 r. ale na dzień 8 września 2022 r., tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. w zw. z art. 11 ust. 1 art. 61 ust. 1 i art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

orzeka:

1. w ramach czynu zarzucanego obwinionemu radcy prawnemu W.P. w ramach punktu 1) wniosku o ukaranie, uznaje radcę prawnego W.P. winnym tego, że w dniu 25 stycznia 2022 roku w (...) , z naruszeniem obowiązku zachowania szacunku dla organów samorządu radców prawnych usprawiedliwił zbyt późno swoją nieobecność na rozprawie, która odbyć miała się przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w sprawie o sygnaturze akt WO 191/20 o godzinie 13:00, gdzie obecność obwinionego była obowiązkowa, w ten sposób, iż w dniu rozprawy, o godzinie 12:24, to jest na trzydzieści sześć minut przed rozpoczęciem rozprawy, przesłał do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie wiadomość e-mail zawierającą informację o tym, że nie może uczestniczyć w rozprawie z uwagi na konieczność osobistego udziału w rozprawie przed Sądem Okręgowym w sprawie o sygnaturze akt I RC 1254/19, to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych, w związku z art. 61 ust. 1 oraz art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to wymierza obwinionemu radcy prawnemu W. P., na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych karę upomnienia,
2. uniewinnia obwinionego radcę prawnego W.P. od popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach 2) i 3) wniosku o ukaranie,
3. zasądza od obwinionego W.P. koszty postępowania w I instancji przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 3.000 (trzy tysiące) złotych, płatne na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2022 roku Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego w Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie (dalej: „ZGRD”) wszczął dochodzenie wobec radcy prawnego W.P. (dalej: „Obwiniony”) o popełnienie deliktów dyscyplinarnych polegających na naruszeniu godności zawodu przez podanie nieprawdy co do okoliczności usprawiedliwiających nieobecność na rozprawach przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie (dalej: „WSD”), w sprawie o sygnaturze akt WO 191/20, jak również nienależyte usprawiedliwienie nieobecności na rozprawach przed WSD.

Po przeprowadzeniu dochodzenia, w złożonym w sprawie wniosku o ukaranie, ZGRD domagał się ukarania Obwinionego za popełnienie czynów polegających na tym, iż:

1) w dniu 25 stycznia 2022r. w (...) z naruszeniem godności zawodu oraz naruszeniem obowiązku zachowania szacunku dla organów samorządu usprawiedliwił swoją nieobecność na rozprawie, która odbywała się przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w sprawie o sygn. akt WO 191/20 od godz. 13:00 w ten sposób, że w dniu rozprawy o godz. 12:24, tj. na dwadzieścia sześć minut przed rozpoczęciem rozprawy, przesłał do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie maila zawierającego dwie informacje: pierwszą informację o tym, że radca prawny W. P. nie może uczestniczyć w rozprawie z uwagi na konieczność osobistego udziału w rozprawie przed Sądem Okręgowy w sprawie o sygn. akt I RC 1254/19 i drugą nieprawdziwą informację o tym że, radca prawny M. K. (drugi obwiniony w sprawie o sygn. akt WO 191/20), nie może uczestniczyć w rozprawie z uwagi na konieczność osobistego udziału w rozprawie przed Sądem Okręgowym w sprawie o sygn. akt X GC 707/19, podczas gdy radca prawny M. K. nie brał udziału w rozprawie przed Sądem Okręgowym w dniu 25 stycznia 2022 r. w sprawie o sygn. akt X GC 707/19, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. w zw. z art. 11 ust. 1, art. 61 ust. 1 i art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

2) w dniu 20 kwietnia 2022 r. w (...) z naruszeniem godności zawodu oraz naruszeniem obowiązku zachowania szacunku dla organów samorządu usprawiedliwił swoją nieobecność na rozprawie, która odbywała się przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Pranych w Warszawie w sprawie o sygn. akt WO 191/20 od godz. 13:30 w ten sposób, że w dniu rozprawy o godz. 10:10, tj. na dwie godziny i dwadzieścia minut przed rozpoczęciem rozprawy, przesłał do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie maila z załącznikiem w postaci pisma z dnia 20 kwietnia 2022 r., w którym poinformował, że nie może uczestniczyć w rozprawie z uwagi na „konieczność osobistego świadczenia pomocy prawnej w Urzędzie Gminy (...)” nie wskazując przy tym żadnych szczegółów umożliwiających weryfikację podanej informacji, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. w zw. z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. w zw. z art. 11 ust. 1, art. 61 ust. 1 i art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

3) w dniu 1 sierpnia 2022 r. w (...) z naruszeniem godności zawodu oraz z naruszeniem obowiązku zachowania szacunku dla organów samorządu usprawiedliwił swoją nieobecność na rozprawie, która odbyła się przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby

Radców Prawnych w Warszawie w sprawie o sygn. akt WO 191/20 od godz. 14:30 w ten sposób, że przesłał do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie pismo z dnia 27 lipca 2022 r., które wpłynęło do Krajowej Izby Radców Prawnych w dniu 3 sierpnia 2022 r., w którym wskazał nieprawdziwą informację, że nie może stawić się na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2022 r., „z uwagi na konieczność osobistego świadczenia zastępstwa procesowego na rozprawie przed Sądem Okręgowym I Wydział Cywilny o godz. 9.00, w sprawie o ustalenie nieważności umowy i zapłatę (sygn. akt I C 829/21)”, podczas gdy w sprawie przed Sądem Okręgowym o sygn. akt I C 829/21 jedyny termin rozprawy nie był wyznaczony na dzień 1 sierpnia 2022 r. ale na dzień 8 września 2022 r., tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. w zw. z art. 11 ust. 1 art. 61 ust. 1 i art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Obwiniony występował w charakterze obwinionego także w postępowaniu przed WSD w sprawie o sygnaturze akt WO-191/20. W sprawie tej wyznaczone były trzy terminy rozpraw – w dniach 25 stycznia 2022 roku, 20 kwietnia 2022 roku oraz 1 sierpnia 2022 roku.

Wezwaniem z dnia 25.11.2021 roku Obwiniony został wezwany na rozprawę przed WSD w sprawie WO-191/20, wyznaczoną na dzień 25 stycznia 2022 roku na godzinę 13:00. Wezwanie zostało odebrane przez osobę upoważnioną w Kancelarii Obwinionego w dniu 2.12.2021 roku. Obecność Obwinionego na rozprawie była obowiązkowa.

dowód: wezwanie z dnia 25.11.2021 roku z potwierdzeniem odbioru, k. 45

Wiadomością e-mail z dnia 25.01.2022 roku nadaną o godzinie 12:24 (trzydzieści sześć minut przed terminem rozprawy) Obwiniony powiadomił WSD, iż nie stawi się na rozprawę, albowiem ma wyznaczoną rozprawę przez Sądem Okręgowym na godzinę 13:00 w sprawie I RC 1254/19. Wskazał także, iż drugi obwiniony w sprawie WO-191/20 – radca prawny M. K.– także nie stawi się na rozprawę przed WSD, albowiem musi stawić się w Sądzie Okręgowym w sprawie o sygnaturze akt X GC 707/19. Obwiniony nie stawił się na rozprawie przez WSD w sprawie WO-191/20.

dowód: wiadomość e-mail z dnia 25.01.2022 roku, k. 46, protokół rozprawy przed WSD z dnia 25.01.2022 roku, k. 47.

Radca prawny M.K. nie uczestniczył w rozprawie przed Sądem Okręgowym w sprawie X GC 707/19 w dniu 25.01.2022 roku. M. K. oświadczył, iż sam przekazał Obwinionemu

informację, iż będzie uczestniczył w tej rozprawie, w celu jej dalszego przekazania przez Obwinionego do WSD. Jak się jednak okazało, z przyczyn niezależnych od M. K., nie brał on udziału w tej sprawie.

dowód: protokół rozprawy przed Sądem Okręgowym w sprawie X GC 707/19 z dnia 25.01.2022, k. 14-18, 33-35, 41-43, oświadczenie M. K. z dnia 7.12.2022 roku k. 80

Obwiniony uczestniczył w rozprawie przed Sądem Okręgowym w sprawie I RC 1254/19 w dniu 25.01.2022 roku jako pełnomocnik pozwanego. Obwiniony o rozprawie przed Sądem Okręgowym w sprawie I X 1254/19 wiedział od dnia 10 grudnia 2021 roku.

dowód: protokół rozprawy przed Sądem Okręgowym w sprawie I RC 1254/19 z dnia 25.01.2022, k. 25-27, 29-30, protokół rozprawy przed Sądem Okręgowym w sprawie I RC 1254/19 z dnia 10.12.2021, k. 115-119

Wezwaniem z dnia 21.02.2022 roku Obwiniony został wezwany na rozprawę przed WSD w sprawie WO-191/20, wyznaczoną na dzień 20 kwietnia 2022 roku na godzinę 13:30. Wezwanie zostało odebrane przez osobę upoważnioną w Kancelarii Obwinionego w dniu 28.02.2022 roku. Obecność Obwinionego na rozprawie była obowiązkowa.

dowód: wezwanie z dnia 21.02.2022 roku z potwierdzeniem odbioru, k. 48

Wiadomością e-mail z dnia 20.04.2022 roku wysłaną o godzinie 10:10 Obwiniony powiadomił WSD, iż nie stawi się na rozprawie, z uwagi na konieczność osobistego świadczenia pomocy prawnej w Urzędzie Gminy (...) w tym dniu. Obwiniony nie stawił się na rozprawie przed WSD w sprawie WO-191/20 w dniu 20.04.2022 roku.

dowód: e-mail z dnia 20.04.2022 roku wraz z załącznikiem, k. 49-50, 52, protokół rozprawy przed WSD z dnia 20.04.2022 roku, k. 51.

Obwiniony posiadał zawartą w dniu 31.12.2021 roku umowę o obsługę prawną z Gminą (...) numer (...). Umowa obowiązywała także w dniu 20 kwietnia 2022 roku, osobą faktycznie świadczącą pomoc prawną był Obwiniony, który w dniu 20 kwietnia 2022 roku w godzinach przedpołudniowych osobiście był obecny w Urzędzie Gminy (...) na nieplanowanym wcześniej spotkaniu, które było zainicjowane przez Gminę i spowodowane koniecznością uzyskania opinii prawnej od Obwinionego.

dowód: umowa o obsługę prawną z dnia 31.12.2021 roku, k. 78-79, pismo Gminy (...), k. 138

Wezwaniem z dnia 13.05.2022 roku Obwiniony został wezwany na rozprawę przed

WSD w sprawie WO-191/20, wyznaczoną na dzień 1 sierpnia 2022 roku na godzinę 14:30. Wezwanie zostało odebrane przez Obwinionego w dniu 23.05.2022 roku. Obecność Obwinionego na rozprawie była obowiązkowa. Obwiniony nie stawił się na terminie rozprawy. Po terminie rozprawy do WSD wpłynęło pismo Obwinionego z dnia 27 lipca 2022 roku, gdzie wskazał, iż nie może stawić się na rozprawę na dzień 1 sierpnia 2022 roku, albowiem w tym samym dniu zobowiązany jest zastąpić swoją klientkę w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w sprawie I C 829/21

dowód: wezwanie z dnia 13.05.2022 roku z wydrukiem z systemu śledzenia przesyłek, k. 53, protokół rozprawy przed WSD z dnia 1.08.2022 roku, k. 54-55, pismo Obwinionego, k. 57

Obwiniony uczestniczył w rozprawie przed Sądem Okręgowym w sprawie I C 829/21 w dniu 8.09.2022 roku jako pełnomocnik powodów, w sprawie tej nie odbyła się rozprawa w dniu 1 sierpnia 2022 roku. Obwiniony reprezentował swoją klientkę w dniu 1 sierpnia 2022 roku przed Sądem Okręgowym, ale w sprawie o sygnaturze akt I C 578/21.

dowód: protokół rozprawy przed Sądem Okręgowym w sprawie I C 829/21 z dnia 8.09.2022, k. 22-23, 37-38, protokół rozprawy przed Sądem Okręgowym w sprawie I C 578/21 z dnia 1.08.2022, k. 76-77

Przesłuchany w dochodzeniu przed ZGRD Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił:

1. odnośnie zarzutu pierwszego, iż został wprowadzony w błąd przez radcę prawnego M. K. i był przekonany, iż ten faktycznie udaje się na rozprawę przed Sądem Okręgowym, nie składając jednocześnie wyjaśnień co do przyczyn wysłania e-maila do WSD na 36 minut przed terminem rozprawy,
2. odnośnie zarzutu drugiego, iż posiadał umowę o obsługę prawną zawartą z Gminą (...), gdzie został wezwany do pilnej i nieplanowanej czynności związanej z zawartą umową,
3. odnośnie zarzutu trzeciego, iż nieprawidłowo wskazał sygnaturę akt sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym, a prawidłowa to I C 578/21 i w tej prawidłowej rozprawa odbywała się z jego udziałem w dniu 1 sierpnia 2022 roku.

dowód: wyjaśnienia Obwinionego, k. 73-74

Obwiniony jest prawomocnie karany dyscyplinarnie na mocy prawomocnego orzeczenia WSD z dnia 14.10.2020 roku (WO-193/19), zmienionego orzeczeniem WSD z dnia 28.04.2021 roku (WO-191/20), co do którego złożona przez Obwinionego kasacja

została uznana jako oczywiście bezzasadna (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19.06.2023 roku w sprawie II ZK 12/23)

dowód: orzeczenie WSD z dnia 14.10.2020 roku (WO-193/19) orzeczenie WSD z dnia 28.04.2021 roku (WO-191/20), postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19.06.2023 roku w sprawie II ZK 12/23.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego, OSD oparł się na wskazanych wyżej dokumentach oraz złożonych przed ZGRD wyjaśnieniach Obwinionego. Strony nie kwestionowały prawdziwości dokumentów, ani wiarygodności ich treści, stąd nie było w tym zakresie sporu, a dokumenty te i wyjaśnienia nie budzą także wątpliwości WSD.

Po przeprowadzonym postępowaniu dowodowym, w mowach końcowych ZGRD domagał się uznania Obwinionego winnym popełnienia zarzucanych mu czynów i wymierzenia za każdy z czynów kary nagany oraz kary łącznej nagany, a Obwiniony wnosił o uniewinnienie go od wszystkich zarzutów.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz. U. 1982 Nr 19, poz. 145 z późn. zm.) - dalej: ustawa o radcach prawnych – „radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych”.

Zgodnie z § 2 uchwały Nr 1/2022 Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 8 lipca 2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Rady Prawnego (dalej „KERP”), do zdarzeń mających miejsce przed dniem wejścia w życie tej uchwały zastosowanie mają przepisy KERP w brzmieniu dotychczasowym, a więc w kształcie obowiązującym do dnia 31 grudnia 2022 r. To one będą mieć w tej sprawie zastosowanie. Jednocześnie jednak trzeba mieć na względzie odpowiednie stosowanie regulacji art. 4 § 1 k.k. Wynika z niej, iż jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Tę względność także należy brać pod uwagę, o ile sytuacja taka wchodzi w grę w realiach danej sprawy.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 KERP, Radcę prawnego obowiązuje szacunek i lojalność wobec

organów samorządu. Zgodnie z art. 62 ust. 2 KERP, Radca prawny wezwany przez dziekana, wicedziekana, rzecznika dyscyplinarnego lub jego zastępcę, sąd dyscyplinarny, a także wizytatorów, obowiązany jest stawić się w wyznaczonym terminie, a w razie zaistnienia przeszkody usprawiedliwić niestawiennictwo. Powołane wyżej przepisy KERP nie uległy zmianie na skutek nowelizacji z 2022 roku, która uzasadniałaby skorzystanie z regulacji opisanej art. 4 § 1 k.k.

Jak wskazuje się w doktrynie (tak np. L. Korczak, Komentarz do art. 61 KERP, Legalis): Radcowie prawni, okazując samorządowi lojalność i szacunek, pomagają prezentować ów samorząd, jako należycie spełniający powierzone mu zadania łącznie z wynikającym z Konstytucji sprawowaniem pieczy nad należyтым wykonywaniem zawodu radcy prawnego.

Wskazać należy, iż nie da się pogodzić z zasadą szacunku i lojalności dla organów samorządu radcowskiego wysłania informacji o braku obecności na rozprawie – w sytuacji, gdy obecność ta była obowiązkowa – na około pół godziny przed rozpoczęciem rozprawy. Nic nie stało na przeszkodzie, aby Obwiniony wysłał wskazaną informację wcześniej, tym bardziej, że o terminie rozprawy wiedział od półtora miesiąca przed terminem rozprawy przed WSD. Obwiniony w dacie czynu był dodatkowo członkiem Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych, co podnosi poziom staranności w jego kontaktach z innymi organami samorządu radcowskiego, a jego postawa powinna dodatkowo akcentować przestrzeganie norm etycznych.

Nie może uciec z pola widzenia okoliczność, iż wyznaczenie rozprawy wiąże się z koniecznością skompletowania składu sędziowskiego (niejednokrotnie z różnych stron kraju), a także koniecznością przygotowania składu sędziowskiego do orzekania, odbycia narady, wykonania szeregu czynności administracyjnych, które mogą być w łatwy sposób zniweczone wyłącznie dlatego, iż dana osoba (w tym wypadku Obwiniony) postanowi na kilkanaście minut przed terminem rozprawy, która wygenerowała bardzo wiele czasochłonnych czynności – powiadomić o przyczynie nieobecności znanej od dawna. Wszystko to jest szczególnie istotne w kontekście nałożonego obowiązku stawiennictwa na rozprawę – w przypadku stawiennictwa nieobowiązkowego, taka informacja zostałaby przyjęta przez skład orzekający do wiadomości, zapewne bez dalszych konsekwencji. Skoro jednak Obwiniony został wezwany na rozprawę, to należy wyciągnąć wniosek, że WSD planował przeprowadzenie z jego udziałem czynności, gdzie obecność Obwinionego uznawał

na obowiązkową. Nie jest rolą Obwinionego analizowanie i antycypowanie przebiegu czynności przed sądem w sytuacji stawiennictwa obowiązkowego i Obwiniony nie może w miejsce sądu podejmować decyzji, czy jest obecność przyczyni się, czy też nie do zakończenia sprawy. Przepis art. 62 ust. 2 KERP nie pozostawia wątpliwości, iż Obwiniony miał obowiązek się stawić na rozprawę, która była poprzedzona wezwaniem jego osoby, prawidłowo i odpowiednio wcześniej doręczonym. W ocenie WSD oczywistym jest, iż Obwiniony nie wykazał szacunku i lojalności dla WSD we wcześniej rozpoznawanej sprawie i naruszył tym samym obowiązki korporacyjne i wyżej opisane zasady etyczne.

Tym samym, Obwinionemu można przypisać odpowiedzialność za pierwszy z zarzucanych mu czynów. WSD w niewielkim okresie doprecyzował opis czynu, w tym likwidując omyłkę pisarską w jego redakcji z wniosku o ukaranie, a także wyeliminował z przepisów stanowiących kwalifikację prawną zarzucanego Obwinionemu czynu art. 11 KERP, nie doszukując się naruszenia w tym wypadku godności zawodu.

Odnosnie drugiego z zarzucanych czynów wskazać należy, iż postępowanie dowodowe wykazało, że Obwiniony został w dniu rozprawy 20 kwietnia 2022 roku, w godzinach przedpołudniowych, zobowiązany do stawienia się w Gminie (...), gdzie posiadał zawartą umowę o pomocy prawnej i zobowiązany był do jej świadczenia. Można zatem przyjąć, iż była to okoliczność, o której Obwiniony nie wiedział wcześniej, przez co nie mógł o niej wcześniej zawiadomić WSD. Takie działanie ekskulpuje Obwinionego, albowiem nie mógł on wcześniej przewidzieć konieczności stawiennictwa u swojego stałego klienta (tym bardziej, że dyżur planowy miał się odbyć w kolejnym dniu), przez co nie mógł zawiadomić WSD wcześniej o swojej nieobecności. Tym samym, nie sposób przypisać Obwinionemu odpowiedzialności z tytułu zarzucanego mu w tym zakresie czynu.

Podobnie sytuacja ma się z trzecim z zarzutów wniosku o ukaranie. Obwiniony w tym zakresie istotnie podał nieprawidłową sygnaturę akt sprawy, gdzie miał zastępować swojego klienta, niemniej w ocenie WSD działanie takie było wynikiem omyłki, a nie celowego zabiegu mającego wprowadzić WSD w błąd. Wskazać należy, iż faktycznie w tym samym czasie Obwiniony reprezentował swojego klienta na rozprawie przed tym samym Sądem Okręgowym, ale w innej sprawie. Trudno doszukać się racjonalnego motywu, który miałby kierować Obwinionym w celu świadomego podania błędnej sygnatury. Obwiniony w tym zakresie wysłał pismo z informacją o swojej nieobecności oraz zawierające usprawiedliwienie tejże kilka dni przed terminem zaplanowanej rozprawy przez WSD, co pozwala na inną ocenę

jego działania niż ta, która legła u przyczyn zarzucenia Obwinionemu czynu z punktu I wniosku o ukaranie.

Tym samym nie ulega wątpliwości, iż należało uznać obwinionego za winnego zarzucanego mu czynu jedynie w punkcie 1 wniosku o ukaranie.

Przechodząc do określenia wymiaru kary, Sąd ma obowiązek wymierzyć ją wedle własnego uznania, w granicach przewidzianych ustawą i mając na uwadze, by dolegliwości nie przekraczały stopnia winy, z uwzględnieniem stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także mając na celu zapobiegnięcie powrotu do penalizowanej działalności oraz wychowanie sprawcy, a także kształtowanie świadomości społecznej oraz prewencję ogólną przed popełnianiem deliktów dyscyplinarnych.

Sąd w trakcie rozpatrywania sprawy doszedł do wniosku, iż wymierzona obwinionemu kara upomnienia jest adekwatna do wagi popełnionego przez niego czynu. Wymierzona kara jest najlżejszą z ustawowego katalogu kar i w ocenie WSD wystarczającą dla osiągnięcia dyrektyw wymiaru kary. Należy zwrócić uwagę, iż pomimo tak późnego poinformowania WSD o swojej nieobecności, Obwiniony nie domagał się odroczenia rozprawy, ani nie spowodował przewlekłości postępowania, gdyż na terminie w dniu 25 stycznia 2023 roku nie stawił się także świadek z powodu choroby, przez co rozprawa i tak musiałaby być odroczone. Mając na uwadze przebieg postępowania i postawę Obwinionego w jego trakcie, w tym częściowe wyrażenie skruchy w czasie przesłuchania przed ZGRD, WSD pozostaje na stanowisku, iż kara upomnienia odpowiednio zwróci uwagę Obwinionego na konieczność przestrzegania norm etycznych i stanowi wystarczającą sankcję, także na przyszłość, wywierając swoje prewencyjne działanie.

O kosztach postępowania WSD orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z Uchwałą nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 roku, obciążając nimi obwinionego. Zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. Zgodnie natomiast z postanowieniem § 1 powołanej wyżej Uchwały nr 86/IX/2015, zryczałtowane koszty postępowania dyscyplinarnego określa się w formie opłaty wynoszącej od 500 do 5.000 złotych – w postępowaniu przed WSD w I instancji. Mając na uwadze liczbę rozpraw w sprawie, czasochłonność podejmowanych czynności, rodzaj oraz stopień skomplikowania sprawy, WSD uznał, iż słusznym jest zasądzenie od obwinionego zryczałtowanych kosztów

postępowania w kwocie 3.000 zł, z uwzględnieniem kosztów obsługi postępowania, w tym kosztów wysyłki listów poleconych.